

прави съ мене, е противно на закона за Вѣчната красота, който е основа на всички мъдрости. Вѣрно е, че моето наследство бѣше огромно, но кривъ ли съмъ азъ, че виното е така пивко, комарджийството така примамливо, а пиршеството така приятно?

— А съ какво мога да ти помогна? попиталъ го мъдрецътъ.

— Искамъ само да ми помогнешъ съ твоята мъдрость да стана пакъ така богатъ.

— Потърси за това адвокатъ, синко. Той ще ти даде по-добъръ съветъ.

— Зная азъ какво е адвокатъ и какво е мъдрецъ, — казалъ обидено младежътъ. — Адвокатътъ е човѣкъ, който се занимава съ правосъдни спорове, а мъдрецътъ е онзи, който отъ простъ металъ прави злато, поучава свѣта, и когато желае, става невидимъ.

Ву-Пенъ се засмѣлъ и казалъ:

— Ти си сгрѣшилъ. Ти сигурно търсишъ магесника Ху-Ху. Подири го въ града! Ще го познаешъ по това, че на дѣсното му рамо стои кукумявка, а на лѣвото — черенъ котаракъ.

— А съ какво се занимавашъ ти? — попиталъ въ недоумение младежътъ.

Вмѣсто да отговори, Ву-Пенъ се поусмихналъ и тайнствено казалъ:

— Ако това, което ще ти кажа, запазишъ въ тайна, на следната нощъ ще станешъ богатъ, какъвто си билъ нѣкога. Иди накрай града. Тамъ ще намѣришъ чере-

шовата долина, презъ която протича рѣката Небесно огледало. Всѣка вечеръ иззадъ планината изплува луната, освѣтява рѣката и се кже въ водитѣ ѝ. Издебни сгоденъ моментъ, и когато луната се прибира, хвани се за единъ нейнъ лжчъ, и той ще те отнесе на нея. Тя е цѣла отъ сапфиръ. Отчупи си колкото искашъ, върни се на другата нощъ по-

сжщия пжтъ, продай сапфира и ще станешъ богатъ и пребогатагъ.

Отишълъ младежътъ още сжщия день и намѣрилъ рѣката и долината. И понеже било много далечъ отъ града, младежа решилъ да спи на полето. Легналъ. Тежъкъ на сънь, той се съ-